

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ONS VERSCHIJNING

Een religieus, miraculeus blijspel in elf scènes

door

1880

Do van Ranst

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3273

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ONS VERSCHIJNING* op te voeren moet de naam van auteur *DO VAN RANST* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/021
ISBN- 978- 90-385-13478

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Do van Ranst
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3à5 dames – 4à6 heren – Fig.)

FRIEDA :
 FRANS, haar man :
 TOM, HUN ZOON :
 FERDINAND, ‘vriend’ des huizes:
 TRUDY, jonge journaliste :
 ZUSTER BÉRÉNICE :
 JOS :
 ADRIAANS (m/v) :
 BASTIAANS (m/v) :

FREGGEL :
 BUSKRUIT :
 BEZOEKERS :

DECOR

Suggestie van een woonkamer. Tafel, stoelen, kastje met Mariabeeld, ergens staat een fiets op rollen.

KORTE INHOUD

Bij Frans, Frieda en zoon Tom thuis licht 's nachts een Mariabeeld op. Diepgelovige Frans is vanaf dat moment in de ban van ons liev' vrouw. Hij heeft nog amper oog voor zijn Frieda, de wielercarrière van Tom en zijn velowinkel. Door toedoen van een oude 'vriend', Ferdinand – van BVBA Twaalf Stielen en Dertien Ongelukken, komt het mirakel in de kranten en wordt het huis al snel overspoeld door nieuwsgierigen, kijklustigen, gelovigen, sensatiezoekers en de pers! Ook door toedoen van Ferdinand, die het grote geld heeft geroken, worden de onderlinge relaties op de proef gesteld en is het vertrouwen in elkaar nog ver te zoeken. Trudy, een jonge, ambitieuze journaliste die er op een dag aan de deur staat om haar topartikel te schrijven, krijgt meer interesse in de goei' benen van Tom dan in het mirakelbeeld. Maar Ferdinand wil haar het huis uit, want de 'riooljournalisten' zetten het mirakelhuis in een slecht daglicht. Maar Trudy blijft, want er zit niet alleen een sensationeel verhaal achter de verschijning van Maria, maar ook een verklaring die misschien niet eens zo ver te zoeken is... Ondertussen vinden meer en meer nieuwsgierigen hun weg naar het huis van Frieda en Frans, zoals Jos op vier wielen, de gedreven agenten Adriaans en Bastiaans en Zuster Bérénice, een ietwat vreemde non die de verschijning op verzoek van de paus himself komt gadeslaan.

EERSTE DEEL

Scène 1

MUZIEK: track 1 Holy Queen Voice male

(Mariabeeld licht langzaam op. Na een poosje ebt het licht op het beeld weg. Donker. (in het donker wordt het beeld weggenomen. We gaan immers een eind verder in de tijd. De muziek fade uit wanneer het algemeen scènelicht aangaat.)

(Tom kauwt op een boterham. Zijn ouders doen hetzelfde. Het duurt een hele tijd.)

TOM : *(als hij uitgekauwd is)* Normaal is het hier gezelliger.

FRIEDA : Ah ja?

TOM : Normaal praten we aan tafel. Vroeger mocht dat niet van ons' pa. "Eten en zwijgen". Maar dat is veranderd samen met ons verschijning. Hij kon er niet over zwijgen.

FRIEDA : Zelfs niet als we aten.

TOM : Dat was een hele vooruitgang.

(Ze eten weer, zoals in het begin. Duurt een tijdje)

Normaal praten we.

FRIEDA : Over de koers.

TOM : Over goei' benen.

FRIEDA : Over kettingen invetten.

TOM : Gelzadels.

FRIEDA : *(Tussen haar tanden door)* Nooit over gelnagels.

TOM : Watte?

FRIEDA : Niks.

(Ze eten weer.)

TOM : De ronde.

FRIEDA : Van Vlaanderen.

TOM : Van Frankrijk.

FRIEDA : Den toer.

TOM : De France. De Vuelta.

FRIEDA : Luik.

TOM : Bastenaken.

FRIEDA : Luik.

TOM : Kuurne.

FRIEDA : Brussel.

TOM : Kuurne

FRIEDA : Het Kuipken.

TOM : In Gent.

FRANS : Frieda doe nie onnozel . In het Kuipken, da is geen koers. Niet op de baan.

Dat is een piste, verstaat ge?

(Eten)

Allez, 't Kuipken...

TOM : Normaal wordt er dus gepraat. Over de koers. Over God en Jezus.

FRIEDA : Maria!

(Tegelijk laten ze hun boterham vallen, vouwen de handen en bidden)

SAMEN : Wees gegroet Maria, vol van genade... *(eventueel heel het gebed.)*

FRANS : *(Als enige)* Amen.

(Ze nemen hun boterhammen en eten.)

TOM : Onze pa is nogal gelovig.

FRIEDA : En ik niet?

TOM : Ook. Ook. Maar... anders.

FRIEDA : *(Tot publiek)* Ik geloof wanneer het mij uitkomt. Niet zomaar. Niet vrijblijvend. Geloven is tijdverlies en hypocriet als ge twijfelt.

FRANS : Twijfelt gij Frieda?

FRIEDA : Nee, Frans. De verschijning heb ik met mijn eigen ogen gezien.

FRANS : Voila.

FRIEDA : Maar 'k ben blij dat ze weg is.

FRANS : Wie?

FRIEDA : *(maakt een gebaar naar de lege kast)* Daar. Ons liev' vrouw van veertien weeën.

FRANS : Zeven! Zeven weeën, Frieda.

FRIEDA : Ze is hier de laatste tijd al zoveel over de tong geweest dat ze voor mij de Maria is van de zeven miljoen weeën. Als ze voor elke wee een warm bad kreeg...

FRANS : Frieda!

(Ze eten.)

TOM : Allé, ik bedoel, normaal wordt er dus gepraat, over de koers en het geloof.

TOM + FRIEDA : Het gaat hier nooit over iets anders.

FRANS : Jawel!

FRIEDA : Over wat dan Frans?

FRANS : Over... vroeger.

FRIEDA : Over uw vader die nog met Jef Scherens bevriend was, zes keer onafgebroken wereldkampioen sprint op de baan, en die het in zijn kop gestoken had dat zo'n toekomst in de wielrennerij ook wel iets voor zijn zoon was, dus hij bleef u maar trainen en trainen tot ge ne krak kreeg. Op-getraind. Moe-ge-velo'd, verdrotten gekoerst, platten tube. Voor altijd.

FRANS : Over vroeger, Frieda. Over vroeger.

(Ze eten.)

Wat is er op tv?

TOM : Koers.

(KLANKBAND : Tom Boonen wint de Ronde v Vlaanderen (*duur van het geluid: tot **)

(*Intussen gaat Tom op de fiets op rollen zitten en rijdt. Frans begint dat in 't oog te krijgen. Intussen ruimt Frieda af. In het terugkomen zet ze het Mariabeeld terug (want we gaan terug in de tijd). Vader geeft vanaf de tafel, terwijl hij zijn mond schoonveegt en de stoel tegen de tafel zet, aanwijzingen. Hij gaat naar Tom toe, om te coachen.*)

FRANS : (*Na wat aanwijzingen – opgewonden, nerveus, ontevreden*) Hoe denkt ge op die manier ooit een koers te winnen? Hoe denkt ge op zo'n manier ooit aan de meet te geraken. Als eerste! Tweede telt nie, Tommeke. Tommeke, Tommeke toch. Hoe denkt ge ooit...

(* KLANKBAND *abrupt uit!*)

FRIEDA : Tommeke denkt niet, Frans. Niet over de koers. Hij denkt aan de meiskes, is het niet, Tom?

FRANS : Frieda, spoelt uwe mond met wijwater!

FRIEDA : Frans, het wijwater is op.

FRANS : Wat? (*Hij vergeet de training van Tom*) Het wijwater?

FRIEDA : Op.

FRANS : Hoe kan dat nu gebeuren?

FRIEDA : Omdat ik geen lijstje had gemaakt toen we laatst in Oostakker stonden. Noveenkaarsen, Heiligenbeeldjes, zes zilveren paternosters van onze lieve vrouw onbevleete ontvangenis, ziekenzalf en een schouwtafelloor met het portret van ons Bernadette. Ik had alles mee, maar geen wijwater.

FRANS : Godverdomme!

FRIEDA : Frans, spoelt uw mond...

FRANS : Er is geen wijwater!

TOM : *(Van op zijn fiets)* Normaal is 't hier gezellig.

(Frans gaat sakkerend de keuken in. Frieda gaat bij Tom staan, legt haar hand op zijn rug.)

FRIEDA : Wat zegt ge nu tegen uw lieve moeder?

TOM : Amen?

FRIEDA : Doe niet onnozel.

TOM : Dank u ma, om mij te redden van nog een uur training.

(Frieda pakt hem eens vast.)

Is er echt geen wijwater?

FRIEDA : Jawel, maar ik heb er mij een bad in gepakt vanmorgen. Voel eens.

TOM : *(Voelt aan haar huid, dan haar wang.)* Een echt kinnekejezusvelleken. Merci, moeder. Ik zie u graag.

FRIEDA : Ik u niet, jongen. *(Geeft hem een zoen)*

(Tom gaat van zijn fiets, op de tafel zitten.)

TOM : *(Tot het publiek)* Die avond gebeurde het. Of beter: die nacht.

(Algemeen licht dimt tot het 'zogenaamd' donker is.)

We lagen allemaal in ons bed. Onze pa moet dorst gekregen hebben of honger of alletwee. In ieder geval, hij kwam naar beneden. In de pikkendonkere.

(Frans verschijnt in pyjama, loopt slaapdronken naar de keuken. Het Mariabeeld licht op.)

MUZIEK: Hail Holy Queen (Voice male)

FRANS : *(Ziet het. Ongeloof.)* Het zal niet waar zijn? Het zal toch niet waar zijn?

Eindelijk... hier in huis! Het zal godverd... *(tot Maria)* Excuses, Maria... wees gegroet Maria, vol van genade, de heer zijt met u gezegend zijt gij.. Maar gij geeft licht, zeg! Licht! Nondenondenonde! Wees gegroet Maria, vol van genade... enz... *(na een poosje)* Frieda! Frieda!

(Frieda komt in peignoir binnen.)

FRIEDA : Zeg, godverdegodver...

FRANS : *(Gebiedend)* Frieda!

FRIEDA + TOM : *(tegelijk)* Het wijwater is op!

MUZIEK *(stopt abrupt.)*

(Tom is van de tafel gekomen. Iedereen staat sprakeloos naar de oplichtende Maria te kijken.)

FRIEDA : Hebt ge dat....

FRANS : In u leven...

TOM : Al geweten.

(Frans en Frieda vallen op hun knieën en bidden hardop. Tom maakt zich hier uit los en praat tegen het publiek.)

(Algemeen licht fade in – Mariabeeld blijft opgelicht)

Zo is het allemaal begonnen. Heel de miserie. *(Gaat naar de fiets, draait hem zodat hij face publiek staat en zegt)* Hij zag alleen nog de oplichtende Maria, onze pa. Ons ma ook. Maar toch vooral onze pa. Hij praatte over niks anders meer. Hij dacht aan niks anders meer. Zelfs niet meer aan de koers.

KLANKBAND : *(infaden)* Tom Boonen wereldkampioen

(Tom gaat steeds harder rijden. Zijn ouders zijn nog steeds aan het bidden.)

TOM : Pa! Pa? Pa! Paaaaa!

(Maar Frans hoort hem niet. Ze bidden, Frans en Frieda. Tommeke blijft rijden. De koersgeluiden hernemen, zwellen aan. Tom, staand op de trappers, op zoek naar zijn vaders blik, maar het lukt niet... Het licht gaat langzaam uit. Marialicht blijft aan)

KLANKBAND : *(De koersgeluiden nemen ook af.)*

(In het donker: de gebeden van Frans en Frieda zijn in het wegebben van geluid en licht 'opgegaan'. De fiets 'bolt uit'. Het Mariabeeldlicht fade langzaam uit.)

Scène 2

(Algemeen scènlicht aan. Frans zit bij zijn Mariabeeld. Nog steeds in pyjama. Tom zit te tekenen aan de tafel.)

FRANS : Dat houdt ge toch niet voor mogelijk, Tom?

TOM : Nee, pa. Hoe kan zoiets? Ik heb een keer gelezen dat Maria in Frankrijk verscheen, maar dan echt levensgroot en ze had een traan. En in Compostella is het ook een keer gebeurd.

FRANS : Hier kan het ook, Tommeke.

TOM : Ja, weet ik. Maar misschien was het iets eenmalig hé, pa.

FRANS : En dan is het minder waard? Dan betekent het minder?

TOM : Waard? Wat kan dat waard zijn?

FRANS : Ik bedoel: als het maar ene keer gebeurt telt het niet?

TOM : Jawel. Jawel.

FRANS : Maar?

TOM : Niks maar. ... Maar...

FRANS : Zie je wel.

TOM : Ik bedoel, de mensen...

FRANS : wat met de mensen?

TOM : Die gaan dat nooit geloven.

FRANS : Gelooft gij, Tom?

TOM : Ja.

FRANS : Wel dan.

TOM : Behalve als ik twijfel...

FRANS : aan God nooit twijfelen, Tom.

TOM : 't Gaat hier wel over Maria hé, pa.

FRANS : En ook niet twijfelen aan Maria! En zeker niet en nooit ofte nooit meer als ze oplicht!

TOM : De mensen gaan het niet geloven, pa. De mensen.

FRANS : De mensen geloven nog niet in dat wat voor hun neus staat.

TOM : Maar dit stond niet voor hun neus, pa. Wij hebben het gezien. Dus ik geloof het.
Ons ma ook. Maria lichtte op. Maar de mensen...

FRANS : Och, jongen. Gij moet nog veel leren.

TOM : Ik weet het: wiskunde, geschiedenis en fysica. (*blaast*)

FRANS : En godsdienst?

TOM : En koersen?

FRANS : (*niet bij de zaak*) Wat?

TOM : Laat maar.

FRIEDA : (*Komt de woonkamer in.*) Frans, zit gij nu nog altijd bij ons liev' vrouw?

FRANS : Ze lichtte op, Frieda. Zij!

FRIEDA : Ja, maar nu niet meer. Uw velowinkel moet open.

FRANS : Frieda, hoe kan ze nu oplichten in de lichten?

FRIEDA : Van ons liev' vrouw zou ik van niets verschieten.

FRANS : Misschien komt de paus naar hier.

FRIEDA : Ja, we kunnen hem dan in den hof leggen.

FRANS : Frieda, spoelt u mond met wijwater!

FRIEDA : Frans, er staan klanten voor de winkel.

FRANS : Wat willen ze?

FRIEDA : Ge zijt ne velomaker. Ik denk niet dat ze om een broodrooster of een warmtekanon komen, Frans.

FRANS : Zeg dat ik gesloten ben.

FRIEDA : Ze staan al binnen. 'k Heb open gedraaid.

FRANS : Zet ze buiten. Draait vast.

FRIEDA : Ik? Kunt gij dat niet doen?

TOM : Hang een briefje aan de deur: wegens verschijning gesloten. Aan platte banden
vegen wij ons kloten!

FRANS + FRIEDA : Tommeken!

TOM : *(Tot het publiek)* Ik heb wijwater gedronken. Gezopen!

MUZIEK: Voice Male, Hail Holy Queen *(infaden over onderstaande tekst)*

(Tom gaat op zijn fiets zitten. Fietst langzaam. Moeder en vader gesticuleren...)

TOM : Zowel onze pa als ons ma waren eigenlijk zot van ons verschijning. Ook ons ma was uit haar doen.

FRIEDA : *(over de muziek)* Ons liev' vrouw van al die weeën, geef mij gelnagels. Gelnagels. Voor alle tien! *(Haar beweging moet overgaan in de volgende scène.)*

(Tom fietst en lacht om zijn moeder. Het licht gaat langzaam uit, maar niet helemaal: zoals de vorige nachtsène, maar met een extraatje meer omdat op dit ogenblik Maria nog niet oplicht!)

(Het is nacht. Muziek ebt weg.)

(Frieda en Frans voor het beeld.)

FRANS : Zou ze?

FRIEDA : Het was eenmalig, Frans.

FRANS : Geduld hebben.

FRIEDA : Het was een toeval of zoiets. Dat kan. Bernadetje in den tijd...

FRANS : Bernadetje heeft hier niks mee te maken. Ik heet Frans en ik heb het gezien en ik zal het nog een keer zien en nog eens en nog eens. Waarom zou ze maar één

keer oplichten? Wat voor nut heeft dat? Wie doet nu zoiets?

FRIEDA : Misschien was ze in de war.

FRANS : Ons liev' vrouw in de war?!

FRIEDA : Frans, geef toe, ze liet haar ook bezwangeren door den heilige geest, ne wildvreemde man. Ik bedoel, ge moet al goed in de war zijn om...

FRANS : Frieda, doet mij met niets smijten hé!

FRIEDA : Misschien licht ze elke nacht ergens anders op?

FRANS : En waarom?

FRIEDA : En waarom niet?

TOM : *(Nog steeds op zijn fiets)* Misschien hebben we het gedroomd.

FRANS : Alle drie tesamen en tegelijk?

FRIEDA : 't Is ook dikwijls dat we juist alle drie tegelijk naar de wc moeten hé Frans. Dan staan wij alletwee te 'nijken' als zot, want onzen Tom zit op de pot! *(Vindt het zelf grappig)*

FRANS : Frieda, spot niet met ons verschijning!

FRIEDA : Ik ga slapen. Roep mij maar als ze goesting heeft. *(Tegen het publiek)* Of als gij nog eens goesting hebt!

TOM : Ma!

(Frieda gaat slapen. Frans dommelt in. Tom rijdt langzaam.)

(Tot publiek) Maar twee nachten later was het zover.

(Tom fietst, met een half oog naar zijn pa voor het beeld. Maria licht langzaam op. Het extra lichtje mag uitfaden, nu Maria oplicht)

MUZIEK: Voice Male, Hail Holy Queen *(fade in)*

(Maar Frans is in slaap gevallen. Tom fietst steeds harder, tegelijk gaat het Mariabeeld steeds feller schijnen.)

TOM : En Tommeke reed de laatste meters in, helemaal alleen. Hij was onklopbaar, Tommeke, wat doet gij toch? Tommeke, Tommeke toch!

(De muziek wordt luider. Tom is luid. Frans schiet wakker en ziet het oplichtende Mariabeeld.)

FRANS : Alle heiligen tesamen! Ziet ge 't wel? Frieda! Friedaaa! Ons liev' vrouw licht op! *(maakt zich klein en bidt)*

(Tommeke op de fiets bidt mee, maar blijft intussen fietsen)

FRANS + TOM : Wees gegroet Maria, vol van genade...

(Frieda komt binnen, snoert haar kamerjas dicht. Ze is onder de indruk en bidt meteen mee, gaat op de knieën, net als Frans.)

FRANS + TOM + FRIEDA : Wees gegroet Maria, vol van genade...

(Muziek steeds luider, samen met het hardop bidden, het fietsen van Tom. Na een poosje dooft het licht op het beeld. Muziek fade uit... L: Mariabeeld dooft als laatste.)

Scène 3

(Algemeen licht. Overdag – Ferdinand, een vriend van Frans bekijkt het beeld, samen met Frans.)

FERDINAND : Dus ons liev' vrouw licht op?

FRANS : Mijn liev' vrouw. Mijn.

(Frieda komt de woonkamer in)

FRIEDA : Ons liev' vrouw. Ons.

FRANS : Ik heb het wel het eerst gezien hé, Frieda.

FRIEDA : Ja, Frans, dat is waar. Gefeliciteerd, jongen.

FERDINAND : En in wat voor kleur is dat dan?

FRANS : Rood, helrood.

FERDINAND : Helrood? De hel, allè?

FRANS : Je weet wat ik bedoel hé, Ferdinand. Hel... fel... rood. Hevig, allè, in vuur en vlam.

FERDINAND : (*loerend naar Frieda*) Gelijk uw Frieda?

FRIEDA : Zeg, Ferdinand!

FERDINAND : 't Is te zeggen, uw Frieda heeft dat niet alleen 's nachts, maar ook overdag zeker, hè? (*plagend, knipogend.*)

FRIEDA : (*Vindt het niet helemaal vervelend.*) Ferdi, onnozelaar. Daarbij mijne Frans kijkt 's nachts niet maar mij, maar naar zijn andere madam, daar.

FERDINAND : Ziet maar dat ge uw eigen liev' vrouw niet uit het oog verliest hé Frans.

FRIEDA : Mijn Frans heeft haar (*naar het beeld wijzend*) niet nodig om mij uit het oog te verliezen, Ferdinand. Voor de oplichting van Maria was het de koers en voor de koers was het zijn winkel en voor de winkel was het Antoinette van Goeikoop en Veel, maar ik heb hem toch maar schoon aan mijn haak geslagen.

FRANS : Frieda, zoudt ge wel eens op uw taal willen letten in het bijzijn van ons liev' vrouw?

FRIEDA : God, Frans, we hebben hier nog in den tijd in het bijzijn van ons liev' vrouw op de zetel liggen...

FRANS : Frieda! ...

FRIEDA : Sudoku's invullen, wou 'k zeggen!

FRANS : Dat was voor dat ze oplichtte. Alles is veranderd nu.

FERDINAND : Wat is er dan veranderd, Frans?

TOM : (*Zat heel de tijd al stil op zijn fiets*) Wat er veranderd is? Hij. Hij is veranderd. Hij heeft het licht gezien, maar hij is het vuur kwijt. Ik reed vijftig per uur op weerstand zeven, met flink wat tegenwind, uit 't Zuidwesten en ons venster stond wagenwijd open! Afijn, ik vloog laag! Het deed hem niks.

FRANS : Wat er hier gebeurt is niet niks hé, Tommeke. Dit is een mirakel hé jongen. Een mirakel!

FERDINAND : En wat nu, Frans?

FRANS : Hoe, wat nu?

FERDINAND : Wat ben je er mee van plan?

FRANS : Met wat?

FERDINAND : Met uw oplichtster?

FRANS : Ah... niks. Bidden hé, Ferdinand. Bidden en dankbaar zijn.

FERDINAND : Frans, ik geef u de raad pas dankbaar te zijn als ge werkelijk iets hebt gekregen.

FRANS : Wat valt er te krijgen?

FERDINAND : Niet krijgen, Frans. Rapen!

FRIEDA : Maar Ferdinand, wat bazelt gij toch allemaal?

FERDINAND : Zeg, ge gaat daar geen voordeel uit halen of wat?

FRANS : Dat hebben we toch al? We zijn gezegend.

FERDINAND : Onnozelaar! Ge wilt toch de gazet halen? Ge wilt hier toch munt uit slaan?

FRIEDA : Munt, Ferdinand?

FERDINAND : Geld, Frieda. Geld!

TOM : Gelnagels, ma. Gelnagels.

FERDINAND : Bontjassen, Frieda, nerts, hoge hakken, lippenstift, mascara, diamanten!

FRIEDA : Diamanten? Hoort ge dat, Frans?

FRANS : Ja, ik hoor het, Frieda, maar zet dat maar uit uw hoofd.

FERDINAND + FRIEDA : En waarom?

FRANS : We gaan ons liev' vrouw niet...

TOM : prostitueren.

FRANS : Dat heb ik niet gehoord, Tom!

FERDINAND : Je mag dat zo niet zien, Tommeke. Het zou bijkanst een zonde zijn om er niet uw voordeel uit te halen.

FRANS : Maar hoe kunnen wij hier voordeel uit halen. Ik bedoel: nog meer voordeel? We zijn uitverkoren!

FERDINAND : Jullie gaan de kranten halen, Frans!

FRIEDA : Komen wij in de gazet? (*Begint haar haar al goed te leggen*)

FERDINAND : 't Eerste blad, Frieda!

FRANS : En wat brengt dat op?

FERDINAND : Je moet niet zomaar in de gazet gaan staan hé. Eerst uw hand opendoen als de journalisten en fotografen hier staan. Voor niks gaat de zon op.

FRANS : Ik buit ons liev' vrouw niet uit, Ferdinand!